

[Erik Kragh.]

Flyvevåbnet reduceres fra 7 til 4 kampskadriller eller fra 112 til 72 luftfartøjer, altså en reduktion på 35 pct. Endvidere nedskæres antallet af militære flyvepladser, hvorved hjælp fra NATO vil blive vanskeliggjort.

Når man skal tage stilling til det socialdemokratiske forslag, må kriteriet være krigsbrugbarheden, altså om de, der i givet fald skal gennemføre forsvaret, råder over de kvalitativt og kvantitativt fornødne styrker. Eller sagt på en anden måde: om de, der skal lede forsvaret af henholdsvis Sjælland og Jylland, har de fornødne hærstyrker til at have en rimelig chance for at løse opgaven. Om chefen for flådestyrkerne og chefen for luftstyrkerne har de fornødne søstridskræfter og luftstridskræfter til at klare søforsvaret og luftforsvaret.

Det turde for enhver, uanset hvor lidt kendskab han har til disse dele, være klart, at man ikke med 2.000-3.000 mand i hver landsdel og med nogle motorbådsflotiller og 72 kampfly vil have nogen som helst chance for at yde en sådan modstand, at der skabes forudsætninger for indgriben fra vore allierede.

Af forslaget og af de talrige udtalelser, det har været ledsaget af, fremgår det også med al tydelighed, at de, der har udarbejdet forslaget, simpelt hen har savnet forståelsen af de mest elementære militære forudsætninger. Bedst er dette måske belyst i en øjensynlig inspireret ledende artikel i dagbladet *Aktuelt* af 17. april i år. Artiklen har som overskrift:

„Et forsvar efter danske forhold“,
og det hedder i artiklen bl. a.:

„Det er værd at lægge stærkt mærke til, at der kun lægges vægt på forsvaret. For selv om angreb nok hævdes at være det bedste forsvar, kan det ikke blive en sag for et lille land som Danmark“.

Man tænker sig øjensynlig, at forsvaret rent taktisk skal gennemføres defensivt. Man forstår ikke, at hvis man bygger sit taktiske forsvar på defensivt at afvente modstanderens udspil, overlader man ham hele initiativet og afskriver herved på forhånd enhver mulighed for at opnå resultater.

Der er særlig tre principielle ting i forslaget, der belyser denne tankegang. Den ene

er ifølge den socialdemokratiske pjece, at flåden skal koncentrere sig om de indre farvande og ikke operere i Østersøen. Den anden er, at man forkaster NATOs såkaldte fremskudte strategi, hvilket må betyde, at man ikke forstår nødvendigheden af, at danske styrker i givet fald må deltage i forsvaret af Holsten, for det vil være her; at Jylland-Fyns skæbne afgøres. Man har øjensynlig ikke forstået, at den bærende idé i alliancen er en forsvarsstrategi og ikke en befrielsesstrategi efter en besættelse. Derfor er en fremskudt strategi til sikring af NATO-landenes territorium NATO-forsvarets bærende idé. Den såkaldte fleksible svarsstrategi betyder ikke opgivelse af landområder, men fleksibilitet med hensyn til valg af midler til imødegåelse af angreb. Den fremskudte strategi er i øvrigt på NATO-mødet i sidste uge blevet vedtaget som gældende for 1970erne, og nødvendigheden af en forbedring af de konventionelle styrker blev understreget i forbindelse hermed.

Den tredje principielle enkelthed er den vægt, man lægger på lokalforsvaret, der tænkes organiseret i godt 100 enheder à 500 mand, fordelt over hele landet, med 5-6 måneders uddannelse og udstyret med hovedsagelig lette våben.

Nu er lokalforsvaret og hjemmeværnet et uundværligt supplement til felthæren til sikring af dennes ryg og til almindelig sikring af territoriet. Men forudsætningen for, at lokalforsvar og hjemmeværn skal kunne løse deres opgaver, er, at der findes en felthær af nødvendigt omfang og udstyret med kampvogne, artilleri og andre tunge våben, som kan tage kampen op med angriberens hovedkræfter. Hvis denne felthær — som i det socialdemokratiske forslag — ikke findes, er lokalforsvar og hjemmeværn nytteløse. Angriberen vil med sine tunge våben uden vanskeligheder og hurtigt kunne nedkæmpe de enkelte lokalforsvarsenheder én for én, når der ingen felthær er til at tage kampen op med hans hovedkræfter. Hvordan tror man, at lokalforsvarsenheder med 5-6 måneders uddannelse og hovedsagelig lette våben ville være stillet over for en angriber med 2-3 års uddannelse og tungt udstyr?

Hele denne teori om at kunne lægge hovedvægten på et lokalforsvar hænger igen sammen med påstanden om, at vi skal have et forsvar, der passer, som man siger, til de